

1

สถานที่คุมขังทหารที่ก่อเหตุอาชญากรรมแห่งนี้ดูไม่เหมือนเรือนจำ แต่ดันไปคล้ายอาคารในร้านอาหารวิทยาลัย นักโทษส่วนใหญ่ของที่นี่ต้องโทษจำคุกสิบปี เป็นอย่างต่ำ ที่นี่ไม่มีหอสังเกตการณ์ แต่มียามพร้อมอาวุธ รั้วสองชั้นที่สูงกว่าสามเมตรครึ่ง และกล้องวงจรปิดมากพอให้ใช้ดวงตาอิเล็กทรอนิกส์ตรวจตราทุกซอกมุม มันตั้งอยู่ทางทิศเหนือของฟอร์ตลีเวนเวิร์ทค่ายทหารของกองทัพบกสหรัฐ रिมน้ำมีสซูรีบนพื้นที่ป่าสูง ๆ ต่ำ ๆ ในรัฐแคนซัส มีทั้งรั้วก้ออิฐและลวดหนามคมกริบล้อมรอบสนามหญ้า เรียกว่าเป็นเรือนจำทหารแห่งเดียวในประเทศที่ใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยขั้นสูงสุด

เรือนจำสำคัญแห่งนี้คือเรือนจำทหารแห่งสหรัฐ มีชื่อย่อว่า *ยูเอสดีบี* หรือ *ดีบี* เป็นเรือนจำหนึ่งในสามที่อยู่ไม่ไกลจากฟอร์ตลีเวนเวิร์ท ซึ่งอยู่ห่างไปทางใต้ประมาณเจ็ดกิโลเมตร ตั้งอยู่กับเรือนจำส่วนภูมิภาคซึ่งใช้คุมขังนักโทษทหาร มันเป็นเรือนจำแห่งที่สี่ที่บริหารจัดการโดยเมืองลีเวนเวิร์ท รัฐอูชิงตัน รองรับนักโทษไว้จำนวนหนึ่งจากนักโทษทั้งหมดห้าพันคนในสี่เรือนจำ เมืองลีเวนเวิร์ทพยายามหาเงินจากการท่องเที่ยวทุกวิถีทาง กระทั่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรือนจำนี้ไว้ในแผ่นพับโฆษณาพร้อมถ้อยคำเชิญชวน *คุณจะมีช่วงเวลาอันน่าประทับใจในลีเวนเวิร์ท*

งบประมาณจากรัฐบาลกลางหลังโหลมายังส่วนนี้ของรัฐแคนซัส แล้วข้ามพรมแดนเข้าสู่รัฐมิสซูรีเหมือนการไหลบ่าของตึกเตตนกระดาดขั้วเขียว ดังนั้นท้องถิ่นจึงเฟื่องฟูมีเงินสะพัดในธุรกิจต่าง ๆ ที่มีไว้รองรับทหาร ทั้ง

เนื้อซี่โครงรมควัน เบียร์เย็น ๆ รถแรง ๆ โสเภณีราคาถูก และอีกหลายอย่าง
ที่เกี่ยวข้องกัน

ในเรือนจำทหารแห่งนี้มีนักโทษสี่ร้อยห้าสิบคน ถูกจองจำอยู่ในห้องขัง
เดี่ยวที่แข็งแรงแน่นหนา รวมทั้งแดนมั่นคงสูงสุดหรือเอสเอสชูด้วย นักโทษ
ส่วนใหญ่ต้องโทษคดีทางเพศ ยิ่งหนุ่มแน่น และก่อเหตุที่ทำให้ต้องจำคุกนาน
จากนักโทษทั้งหมดมีแค่ประมาณสิบรายที่ถูกแยกขังเดี่ยว ประตูดังห้องขัง
เป็นเหล็กตันมีแค่ช่องอยู่ล่างสุดให้ส่งอาหารลอดเข้ามา และเมื่อต้องนำตัวนักโทษ
ออกไปที่อื่นเจ้าหน้าที่จะสอดตรวจเข้าไปตรึงขาเหมือนรองเท้าเหล็ก

สิ่งที่แตกต่างจากเรือนจำของรัฐและเรือนจำกลางทั่วประเทศคือระเบียบ
วินัยและความเคร่งครัด เรือนจำแห่งนี้ปกครองด้วยธรรมนูญทหาร จึงไม่มีเหตุ
ทะเลาะวิวาทระหว่างนักโทษและผู้คุม อีกอย่างพวกนักโทษก็มีสิทธิพูดแค่ครึ่ง
หรือไม่ครึ่งเท่านั้น

ที่นี่มีแดนนักโทษประหารใช้คุมขังนักโทษข้อหาฆาตกรรมอยู่หกคน รวม
ทั้งนักโทษฉายาเพชรฆาตแห่งพอร์ตสบูต พร้อมทั้งห้องประหาร นักโทษประหาร
จะถูกฉีดยาให้ตายหรือไม่ขึ้นอยู่กับฝีมือนายและดุลพินิจของศาล แน่หนอนว่า
อาจต้องใช้เวลหลายปีกับเงินอีกหลายล้านดอลลาร์เพื่อดำเนินการทางกฎหมาย

พลบคำมาพักใหญ่แล้ว เสียงเดียวที่ดังฝ่าความมืดมาคือเสียงเครื่องบินไฟเพอร์
ของพลเรือนที่แล่นทะยานขึ้นจากสนามบินเชอร์แมนซึ่งอยู่ใกล้เคียง ก่อนหน้า
นี้
มีแต่ความเงียบสงบ แต่พายุร้ายที่ปรากฏในจอเรดาร์อยู่ระยะหนึ่งกำลังส่งเสียง
หวีดหวามมาจากทางเหนือ มีพายุอีกลูกที่ก่อตัวขึ้นแล้วในเทกซัส มันเคลื่อนตัว
สู่แถบมิดเวสต์ราวกับขบวนรถไฟเบรกแตกซึ่งจะมาปะทะกันแล้วส่งผลกระทบ
รุนแรง ย่านนี้ทั้งหมดพร้อมรับมือแล้ว

เมื่อพายุทั้งสองลูกมาปะทะกันในอีกสามชั่วโมงต่อมา ผลคือพายุใหญ่อัน
สะเทือนเลื่อนลั่น สายฟ้าแลบแปลบปลาบทั่วท้องฟ้า ฝนเทกระหน่ำ ลมพัด
กระโชกแรงอย่างไม่มีท่าทีว่าจะหยุด

ฤทธิ์ของพายุทำให้สายไฟขาดฝั่งเพราะต้นไม้ใหญ่ล้มพาดทับ สายโทรศัพท์ขาด ต้นไม้หลายต้นโค่นลงปิดถนน ท่าอากาศยานนานาชาติแคนซัสซีดีถูกปิดก่อนเวลา เครื่องบินทุกลำว่าง อาคารผู้โดยสารเต็มไปด้วยนักเดินทางที่หลบพายุ และต่างก็นึกขอบคุณพระเจ้าที่ตัวเองยังอยู่บนพื้นไม้ไผ่บนห้องฟ้าท่ามกลางพายุร้าย

ภายในเรือนจำทหารบรรดาผู้คุมที่เข้าเวรต่างทำงานตามหน้าที่ บ้างนั่งจิบกาแฟอยู่ในห้องพักผ่อน บ้างก็คุยกันเบา ๆ เรื่องนั้นเรื่องนี้จนกว่าจะออกเวร ไม่มีใครใส่ใจเรื่องพายุในเมื่อพวกเขาปลอดภัยในป้อมปราการที่สร้างด้วยอิฐและเหล็ก ราวกับเรือบรรทุกเครื่องบินที่เผชิญกับพายุกระหน่ำท่ามกลางทะเลคลื่นบรรยากาอาจไม่น่าอภิมรณนักแต่ก็ยังมีที่ให้หลบภัย

ไม่มีใครตื่นตระหนก แม้หม้อแปลงทั้งสองเครื่องในสถานีย่อยระเบิดจนไฟฟ้าดับและส่งผลให้ทั้งคู่มืดมิดอยู่ชั่วขณะ ครู่ต่อมาเครื่องปั่นไฟสำรองขนาดยักษ์ก็เริ่มปั่นไฟจากห้องเครื่องด้วยพลังงานความร้อนจากก๊าซธรรมชาติใต้ดิน ระบบไฟฟ้าสำรองเดินเครื่องอย่างรวดเร็วและไม่มีอะไรผิดปกติ นอกจากหลอดฟลูออเรสเซนต์กะพริบถี่ กับภาพในกล้องวงจรปิดและจอคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ที่พรวดเปลวไปชั่วขณะ

ผู้คุมชวนกันดื่มกาแฟแล้วตั้งวงคุยกัน ขณะที่อีกกลุ่มเดินตรวจตราตามห้องขังเพื่อให้มั่นใจว่าสถานการณ์ยังเป็นปกติ

ทันใดนั้นพลันเกิดความเงียบที่ทำให้ทุกคนเอะใจ สาเหตุเป็นเพราะเครื่องปั่นไฟที่ดูเหมือนจะไม่ม้วนดับจากพลังงานอันเหลือเฟือในห้องเครื่องส่งเสียงเหมือนล่ำลักก่อนจะเงียบไป ทั้งดวงไฟ กล้อง และจอคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ดับวูบ แต่กล้องวงจรปิดบางตัวมีแบตเตอรี่สำรองและยังทำงานอยู่ จากนั้นก็มีเสียงโหวกเหวกดังขึ้นทำลายความเงียบ ตามด้วยเสียงผู้คนวิ่งพล่านและเสียงวิทยุสื่อสารดังครีตคราด บรรดาผู้คุมรีบดึงไฟฉายจากช่องติดเข็มขัดขึ้นมาสาดแสง แต่ไม่ช่วยให้มองเห็นอะไรมากนัก

จากนั้นประตูห้องขังก็เลื่อนเปิดออกทั้งที่ไม่ควรเกิดขึ้น ระบบรักษาความปลอดภัยถูกสร้างให้ประตูห้องขังปิดล็อกอัตโนมัติเมื่อไฟฟ้าดับ หากไฟฟ้าดับ

แล้วเกิดเพลิงไหม้คงไม่เป็นผลดีสำหรับนักโทษเท่าไร แต่มันเป็นระเบียบที่จำต้องปฏิบัติตาม ทว่าตอนนี้พวกผู้คุมต่างได้ยินเสียงคลิกของประตูห้องซึ่งที่เปิดออกทุกห้อง นักโทษหลายร้อยชีวิตกำลังกรูออกมาที่ทางเดิน

เนื่องจากเรือนจำแห่งนี้ไม่อนุญาตให้ใช้ปืน ผู้คุมจึงต้องใช้ไหวพริบประสบการณ์จากการฝึก และความสามารถในการอ่านใจนักโทษ บวกกับกระบอกหนัก ๆ ตอนนี้กระบอกเหล่านั้นอยู่ในมือที่ชุ่มเหงื่อขึ้นเรื่อย ๆ

เมื่อเกิดเหตุดับขัน รบ/จ. ซึ่งย่อมาจากระเบียบปฏิบัติประจำจะถูกนำมาใช้ทันที เช่นเดียวกับทุกสถานการณ์ที่ไม่คาดฝัน ตามปกติกองทัพบกจะมีแผนสำรองเตรียมไว้สองแผน แน่แน่นอนว่าที่เรือนจำทหารแห่งนี้มีเครื่องปั่นไฟโดยใช้พลังงานจากก๊าซธรรมชาติสำรองไว้แล้ว แต่มันก็ยิ่งเสียอีกจนได้ จึงตกเป็นหน้าที่ของผู้คุมที่ต้องรักษาความสงบในฐานะเป็นปรากฏการณ์ล่าสุดท้าย เป้าหมายสำคัญคือต้องควบคุมนักโทษทั้งหมดให้อยู่ในความสงบ ทุกสิ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานของกองทัพ จะผิดพลาดไม่ได้เด็ดขาด ไม่อย่างนั้นดาวบนบ่าของผู้รับผิดชอบจะหลุดร่วงได้ง่ายพอ ๆ กับดาวประดับต้นคริสต์มาสเมื่อหมดเทศกาล

ในเมื่อที่นี้มีนักโทษมากกว่าผู้คุม การควบคุมให้ได้ผลจึงต้องมีชั้นเชิงวิธีที่ดีที่สุดคือให้นักโทษทั้งหมดมารวมตัวนอนคว่ำหน้าในลานกว้างตรงกลาง ซึ่งดูเหมือนจะเรียบร้อยดีอยู่ประมาณห้านาที ก่อนจะมีบางสิ่งเกิดขึ้นและทำให้พวกผู้คุมต้องพลิกคู่มือปฏิบัติของกองทัพบกดูใหม่ มันเกิดขึ้นมากกว่าหนึ่งครั้งซะด้วย

“มีเสียงปืนหลายนัด” ผู้คุมคนหนึ่งกรอกเสียงลงวิทยุ “แต่ไม่ทราบตำแหน่ง ใ้รู้ว่าเป็นปืนชนิดไหน”

ข้อความนี้ถูกส่งไปยังวิทยุของผู้คุมทุกคนหลังจากมีเสียงปืนดัง ทว่าไม่มีใครรู้ว่าจะมาจากไหนหรือใครยิง ในเมื่อไม่มีผู้คุมคนไหนพกปืนจึงสรุปได้ว่านักโทษต้องเป็นผู้ยิง และอาจมีผู้ยิงมากกว่าหนึ่งคน

บรรยากาศตึงเครียดจึงเปลี่ยนเป็นโกลาหลทันที

ตามด้วยสิ่งที่แย่งลงกว่าเดิม

ต้นตอของเสียงระเบิดมาจากแดนสามซึ่งใช้ขังนักโทษพิเศษ ที่นี้สถานการณ์เลยยิ่งเลวร้ายหนักขึ้น จนกระทั่งมีเพียงการใช้กำลังที่เหนือกว่า

เท่านั้นที่จะควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ และมีอยู่ไม่กี่หน่วยงานบนโลกที่เก่งในเรื่องนี้มากไปกว่ากองทัพบกสหรัฐ โดยเฉพาะหน่วยรบในฟอร์ตลีเวนเวิร์ทที่เตรียมพร้อมอยู่เสมอ

ไม่กี่นาทีต่อมารถบรรทุกทหารสี่เขี้ยวหกคันก็แล่นผ่านประตูเรือนจำไร้ไฟฟ้าควบคุมเข้ามา สารวัตรทหารในชุดปฏิบัติภารกิจพร้อมโล่วิ่งกรูลงจากรถมุ่งหน้าสู่บริเวณที่เกิดเหตุ ต่างถือปืนอัตโนมัติและปืนลูกซอง พวกเขาเห็นภาพชัดจากกล้องมองในเวลากลางคืนรุ่นล่าสุด เมื่อมองผ่านกล้องความมืดมืดในตัวอาคารจะกลายเป็นภาพคมชัดราวกับกำลังเล่นเกมด้วยเครื่องเอกซ์บ็อกซ์

นักโทษต่างหยุดชะงัก คนที่ยังยืนอยู่รีบนอนคว่ำหน้าประสานมือไหลหลังมือไม่สั่นเมื่อเผชิญหน้ากับทหารที่พกอาวุธครบมือ

ความสงบกลับคืนมาในที่สุด

ทหารช่างซ่อมเครื่องปั่นไฟสำเร็จ ไฟกลับมาสว่างไสว ประตูห้องขังล็อกสนิท ไม่นานสารวัตรทหารจากฟอร์ตลีเวนเวิร์ทก็มอบหน้าที่ดูแลเรือนจำคืนให้ผู้คุมแล้วจากไป นายทหารยศพันเอกซึ่งเป็นผู้บัญชาการเรือนจำถอนหายใจรู้สึกเหมือนยกภูเขาออกจากอก ปัญหาที่ขัดขวางเขาจากการเลื่อนยศหายไปแล้ว บรรดานักโทษกลับไปยังห้องขังของตัวเอง

ผู้คุมนับหัว

เมื่อนำจำนวนนักโทษที่นับได้มาเทียบกับรายชื่อก็พบว่าตรงกันในเบื้องต้น ตรงกันในเบื้องต้น

แต่เมื่อตรวจสอบอย่างละเอียดกลับพบว่านักโทษไม่ครบ

นักโทษคนหนึ่งหายไป คนเดียวเท่านั้น แต่เป็นนักโทษคนสำคัญที่ถูกพิพากษาจำคุกตลอดชีวิต เขาไม่ได้ฆ่าใครตาย ไม่ได้ก่อเหตุข่มขืน วางเพลิงหรือวางระเบิด แต่เขาถูกส่งมาที่นี่เพราะก่ออาชญากรรมที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ ถือว่ามีความผิดฐานเป็นกบฏ ระหว่างรับโทษอยู่ที่นั่นเขาจึงถูกจับตาดูเป็นพิเศษ

แต่บนเตียงในห้องขังนักโทษคนนี้ก็กลับมีศพชายไม่ทราบชื่อนอนคว่ำอยู่ใต้ผ้าห่ม นั่นเป็นสาเหตุที่การนับจำนวนนักโทษครบถ้วนในเบื้องต้น

บรรดาผู้คุมวิ่งวุ่นค้นหาทุกซอกมุมของเรือนจำ ไม่เว้นแม้แต่ช่องระบายอากาศและทุกซอกหลืบที่พวกเขาคิดออก รวมถึงออกไปค้นหาหออาคารทั้งที่พ่ายยังไม่สงบ เรียกว่าแทบพลิกแผ่นดินหาเลยก็ว่าได้ แต่กลับไม่พบร่องรอยใด ๆ ที่บ่งบอกถึงการหลบหนี

ไม่มีใครอธิบายได้ว่านักโทษหลบหนีไปด้วยวิธีไหน หรือบอกได้ว่าศพมาอยู่ตรงนั้นได้อย่างไร

แต่มีสิ่งหนึ่งที่ชัดเจนแจ่มแจ้ง

โรเบิร์ต พูลเลอร์ แหกคุกทหารที่มีมาตรการรักษาความปลอดภัยแน่นหนาที่สุดออกไปแล้ว เขาคืออดีตนาวาอากาศตรีผู้เชี่ยวชาญด้านอาวุธนิวเคลียร์และความปลอดภัยทางคอมพิวเตอร์ ทั้งยังเป็นลูกชายของอดีตทหารกล้าผู้โด่งดังอย่างพลโทจอห์น พูลเลอร์ ซีเนียร์ เหลือไว้เพียงศพที่ไม่สามารถระบุตัวตนได้บนเตียงของเขา ซึ่งเป็นปริศนาที่อธิบายได้ยากกว่าวิธีที่เขาใช้หลบหนีซะอีก

เรื่องทั้งหมดนี้ดูไม่น่าเป็นไปได้ แต่ในเมื่อมันเกิดขึ้นแล้วผู้บัญชาการเรือนจำจึงยกหูโทรศัพท์ในห้องทำงานขึ้นเพื่อรายงานเหตุการณ์ เท่ากับเขาบอกลาความก้าวหน้าในอาชีพของตัวเองเรียบร้อยแล้ว

2

จอห์น พูลเลอร์เล็งปืนซิก ซาวเออร์ พี 226 ที่หัวชายคนหนึ่งซึ่งหันปากกระบอกปืนเบเร็ตต้า 92 มาทางเขา

มันเป็นการดวลปืนในศตวรรษที่ 21 และเห็นได้ชัดว่านอกจากจะไม่มีใครชนะแล้วทั้งสองฝ่ายยังต้องตายอีกด้วย

“ผมไม่ผิด” ลิบริโทนี โรเจอร์สทหารผิวดำวัยสี่สิบกว่าเอ่ย แขนของเขาามีรอยสักลาย*เทอร์ริเบิล โทเวล* มันเป็นผ้าเช็ดที่มอแมริกันฟุตบอลพร้อมตราสัญลักษณ์ของทีมพิตต์สเบิร์ก สตีลเลอร์ส เขาสูงประมาณ 175 เซนติเมตร โคนหัวเกลี้ยง ไหล่ใหญ่หนา แขนเต็มไปด้วยมัดกล้ามเนื้อ และมีต้นขาใหญ่ซึ่งดูไม่เข้ากับเสียงแหลมสูงของเจ้าตัว

พูลเลอร์สวมกางเกงสีกากีกับเสื้อแจ็กเก็ตสีกรมท่าที่มีอักษรย่อ*ซีไอดี* อยู่ด้านหลัง ส่วนโรเจอร์สสวมกางเกงลายพรางซึ่งเป็นเครื่องแบบสนาม รองเท้าบู๊ตยัดของกองทัพ และหมวกแก๊ป โรเจอร์สเหวี่ยงแตกพลั๊กทั้งที่อากาศค่อนข้างเย็น แต่พูลเลอร์ไม่มีเหงื่อสักหยด สายตาของโรเจอร์สสอดสายไปมา ขณะที่พูลเลอร์จ้องหน้าเขาเขม็ง พยายามนั่งเข้าไว้และหวังว่าอีกฝ่ายจะนั่งตาม

ทหารทั้งสองนายเผชิญหน้ากันในซอยหลังบาร์แห่งหนึ่งนอกเมืองลอร์ดัน รัฐโอคลาโฮมา ซึ่งเป็นที่ตั้งของฟอร์ตซิลล์ค่ายทหารของกองทัพบกสหรัฐ และเป็นที่ตั้งศพของเจอรินโมหัวหน้าชนพื้นเมืองเผ่าอาปาเช พูลเลอร์เคยมาลอร์ดันสองครั้ง ครั้งแรกตอนพ่อของเขาประจำการที่นี่ และครั้งนี้เขามาในฐานะเจ้าหน้าที่จากกองบังคับการสืบสวนสอบสวนหรือ*ซีไอดี* เพื่อจับกุมเพื่อนร่วมกองทัพที่ก่อเหตุฆาตกรรม และกำลังเล็งปืนพกของกองทัพสวนมา

“จึ้นก็เล่าความจริงมาสิ” พูลเลอร์บอก

“ผมไม่ได้ยิงใครก่อน ได้ยินไหม คุณบ้าไปแล้วที่บอกว่าผมทำ”

“ผมยังไม่ได้พูดอะไรเลย ถ้าคุณมีข้อแก้ต่างก็ใช้มันซะสิ”

“หมายความว่ายังไง”

“ผมกำลังบอกให้คุณหานายทหารพระธรรมนูญเก่ง ๆ มาแก้ต่างให้ ถ้าโชคดีคุณอาจจะหลุดข้อหา ผมแนะนำคนมีฝีมือให้ได้ แต่สิ่งที่คุณทำอยู่นี้ไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้นหรอก วางปืนแล้วลืมเรื่องหนีซะ มอบตัวกับผมดีกว่า”

“ไร้อะไร!”

“ผมมีหมายจับคุณ โรเจอร์ส ผมแค่ทำงานของผม มอบตัวเถอะ อย่านเอาชีวิตมาทิ้งในซอยโลโครกแบบนี้เลย ผมเองก็ยังไม่อยากตายเหมือนกัน”

“พวกนั้นจะยึดผมเข้าคุกตลอดชีวิตล่ะไม่ว่า ผมมีแม่ต้องเลี้ยงดู”

“แม่คงไม่อยากให้คุณตายหรอก คุณมีโอกาสดูดีในชั้นศาล พวกเขาจะฟังความจากคุณ คุณจะให้แม่ไปเป็นพยานด้วยก็ได้ แค่นั่งรอให้ทุกอย่างเป็นไปตามกระบวนการยุติธรรมก็พอ” พูลเลอร์เอ่ยด้วยน้ำเสียงสงบราบเรียบ

โรเจอร์สมองเขาอย่างลึกลับ “ฟังนะ ทำไมคุณไม่หลีกทางให้ผมเดินออกไปจากซอยนี้และกองทัพล่ะ”

“เราเป็นทหารเหมือนกัน ผมช่วยคุณได้ แต่ไม่ใช่ชีวิตนี้”

“ผมยิงคุณได้ สาบานเลยว่ายิ่งแน่”

“มันจะไม่เกิดขึ้น”

“พนันได้เลยว่าไม่พลาดแน่ ผมได้คะแนนสูงสุดในการยิงเป้าจากระยะเท่านี้”

“ถ้าคุณยิง ผมก็ยิง เราจะตายทั้งคู่ เป็นการตัดสินใจที่โง่มาก คุณเองก็น่าจะรู้”

“จึ้นคุณเดินจากไปเฉย ๆ ก็ลืมเรื่อง”

พูลเลอร์ส่ายหน้าโดยยังคงเล็งปืนใส่โรเจอร์ส “ผมทำไม่ได้”

“ทำไม่จะไม่ได้อีก”

“คุณเป็นทหารปืนใหญ่ โรเจอร์ส คุณมีงานต้องทำให้เต็ม งานที่กองทัพเสียทั้งเวลาและงบประมาณเพื่อฝึกฝนคุณนะ”

“ใช่ แล้วไงล่ะ”

“นี่เป็นงานของผม จะให้ทิ้งมันไปเฉย ๆ ไม่ได้หรอก แต่ผมไม่อยากจะ
คุณ และคิดว่าคุณเองก็คงไม่อยากทำเหมือนกัน ฉะนั้นวางปืนลงจะฉลาดกว่า”

หลังจากพูลเลอร์พบหลักฐานมากพอจะส่งโรเจอร์สเข้าคุกยาว เขาก็
แกะรอยอีกฝ่ายมาจนถึงที่นี่ แต่โรเจอร์สไหวตัวทันและหนีมาจนมุมที่ซอยซึ่งมี
ทางเข้าออกเดียวแห่งนี้

โรเจอร์สสายตึ้ง “ถ้าฉันรามาตายพร้อมกัน”

“มันไม่จำเป็นต้องจบแบบนี้ ทหาร” พูลเลอร์แย้ง “คิดให้ดี โรเจอร์ส
ถ้าเรารู้กันที่นี่คุณตายแน่ แต่ถ้าขึ้นศาลคุณอาจติดคุกสักกระยะ หรือไม่ก็อาจ
ถูกตัดสินให้พ้นผิด ทางเลือกไหนฟังดูดีกว่ากันล่ะ แบบไหนดีต่อแม่คุณ
มากกว่ากัน”

ดูเหมือนคำพูดนั้นสะกิดใจโรเจอร์สเข้าอย่างจัง เขากะพริบตาถี่แล้วย้อน
ถามพูลเลอร์ “คุณมีครอบครัวไหม”

“มีสิ ผมอยากกลับไปหาครอบครัวเหมือนคุณนั่นแหละ เล่าเรื่อง
ครอบครัวคุณให้ฟังบ้างสิ”

โรเจอร์สเลียริมฝีปากก่อนพูด “ผมมีแม่ พี่ชายสองคน และน้องสาว
อีกสามคนที่เมืองพิตต์สเบิร์ก ครอบครัวเราเป็นแฟนทีมพิตต์สเบิร์ก สตีลเลอร์ส
กันทั้งบ้าน พ่อผมเชียร์อยู่ข้างสนามด้วยตอนที่ฟรานโก แฮร์ริสทำทัชดาวน์
ในการแข่งขันเมื่อปี 1972” เขาเล่าอย่างภาคภูมิใจ

“นี่ก็วางปืนลงสิ จะได้มีชีวิตอยู่ดูอเมริกันฟุตบอลไป”

“บ้าเอ๊ย คุณไม่ฟังผมเลย! ผมไม่ผิด ไร่บ้านนั้นจะฆ่าผม ผมต้อง
ป้องกันตัว”

“นี่ก็ไปบอกเรื่องนี้กับศาล คุณอาจจะพ้นผิดก็ได้”

“ไม่มีทาง คุณก็รู้” โรเจอร์สเว้นช่วงพลางจ้องพูลเลอร์ “คุณรู้เรื่อง
ยาเสพติดแล้วใช่ไหมล่ะ ไม่งั้นคงไม่ตามผมมาถึงที่นี่”

“งานของผมคือพาคุณไปขึ้นศาล ไม่ใช่ตัดสินคดี”

“ที่นั่นห่างไกลความเจริญ ยาพวกนั้นช่วยให้ผ่านพ้นแต่ละวันไปได้ ผมชินกับชีวิตในเมืองใหญ่เลยเบื่อบ้านนอกอย่างที่นี่แทบบ้า และพินันต์ได้เลยว่าผมไม่ใช่คนเดียวที่รู้สึกแบบนี้”

“ประวัติในกองทัพของคุณดีเยี่ยม โรเจอร์ส มันช่วยคุณได้ ถ้าคุณทำไปเพื่อป้องกันตัวจริง พวกลูกขุนจะลงความเห็นว่าคุณไม่มีความผิด”

โรเจอร์สยังส่ายหัวอย่างตื้อตึง “อนาคตผมพังแล้ว คุณรู้ดี ผมเองก็รู้”
พูลเลอร์รีบคิดหาทางแก้สถานการณ์ “ผมถามอะไรอย่างสิ โรเจอร์ส ตอนอยู่ที่บาร์คุณดื่มไปกี่แก้ว”

“อะไรวะ”

“คำถามง่าย ๆ คุณดื่มไปเยอะแค่ไหน”

โรเจอร์สกระซิบด้ามปืนแน่นขณะที่เหงื่อเม็ดแป้งไหลลงร่องแก้มซ้าย “เบียร์หนึ่งเหยือกกับวิสกี้จิม บีมอีกหนึ่งแก้ว” จบประโยคเขาก็ตะโกนใส่พูลเลอร์ “มันเกี่ยวอะไรด้วยวะ จงใจกว่นประสาทกันนี้หว่า ไอ้ทุเรศเอ๊ย!”

“ผมไม่ได้กวนคุณ แค่พยายามจะอธิบายอะไรบางอย่าง ฟังกันหน่อยได้ไหม เพราะมันสำคัญกับคุณมาก”

พูลเลอร์รอคำตอบ เขาต้องการให้โรเจอร์สใช้ความคิด เพราะคนที่กำลังคิดมักไม่ค่อยเหนียวไก ต่างกับคนที่ใจร้อน “ก็ได้ วามา”

“คุณดื่มไปเยอะเหมือนกันนี่”

“ไร้อาระ ต่อให้ดื่มมากกว่านี้สองเท่าผมก็มีสติพอจะบังคับปืนใหญ่ได้”

“ผมไม่ได้พูดเรื่องบังคับปืนใหญ่”

“จึ้นอะไรล่ะ” โรเจอร์สคาดคั้น

พูลเลอร์พูดต่อด้วยน้ำเสียงสงบ “คุณหนักเกือบแปดสิบกิโลและร่างกายกำลังหลั่งอะดรีนาลินเพราะความตื่นเต้นก็จริง แต่ผมมั่นใจว่าไอ้ที่คุณดื่มเข้าไปทำให้ร่างกายมีปริมาณแอลกอฮอล์มากกว่าที่กฎหมายอนุญาตให้ขับรถได้ แต่ขับมอเตอร์ไซค์ยังไม่น่าจะไหวเลย ปืนใหญ่หนักยี่สิบเจ็ดตันยังไม่ต้องพูดถึง”

“แล้วมันเกี่ยวอะไรกับเรื่องนี้ด้วยวะ”

“แอลกอฮอล์ทำให้ความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย
ลดลง ซึ่งมันจำเป็นสำหรับการยิงปืนให้โดนเป้า คุณดื่มไปขนาดนั้นความแม่นยำ
คงไม่เหลือแล้ว”

“เราอยู่ห่างกันแค่สามเมตร ผมเป้าหัวคุณกระจุกยู่ได้แน่”

“คุณจะแปลกใจ โรเจอร์ส พนันได้เลย ผมเดาว่าความแม่นยำของคุณ
ลดลงประมาณยี่สิบห้าเปอร์เซ็นต์ ส่วนผมมีสติครบถ้วน ในสถานการณ์แบบนี้
คุณเสียเปรียบมหาศาลเลยล่ะ วางปืนลงดีกว่า ความแม่นยำยี่สิบห้าเปอร์เซ็นต์
ที่หายไปส่งผลให้คุณจบไม่สวยแน่ ๆ”

โรเจอร์สเหนียวไภพลางสบถคำว่า “ไอ้...” แต่ไม่มีโอกาสได้พูดจนจบ
ประโยค

3

จอห์น พูลเลอร์ทิ้งกระเป๋าเสื้อผ้าลงบนพื้นห้องนอน ถอดหมวกเก็บ เช็ดเหงื่อจากปลายจมูกแล้วทิ้งตัวลงบนเตียง เขาเพิ่งกลับจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ฟอร์ตซิลล์ ซึ่งลงเอยด้วยการไล่ล่าลึกลับโรเจอร์สไปถึงชอยแห่งนี้

พูลเลอร์พยายามเกลี้ยกล่อมให้โรเจอร์สวางปืน แต่ทำไม่สำเร็จ ในเลี้ยววินาทีที่โรเจอร์สเหนี่ยวไก พูลเลอร์ก็เบี่ยงตัวหลบไปทางขวาพลงยิงสวน เขาไม่ได้เห็นว่านิ้วของโรเจอร์สเหนี่ยวไก แต่รู้จากแววตาและคำสบถจากปากอีกฝ่าย กระสุนพุ่งออกมาจากปืนของโรเจอร์สตั้งแต่เจ้าตัวยังพูดไม่จบประโยคด้วยซ้ำ โรเจอร์สยืนหยัดสั้นวินาทีสุดท้าย พูลเลอร์อดรู้สึกชื่นชมไม่ได้ อีกฝ่ายไม่ใช่คนซี้ซั้ว ไม่ว่าจะเป็นเพราะฤทธิ์เหล้าหรือไม่ก็ตาม

กระสุนของโรเจอร์สพุ่งใส่ผนังอิฐด้านหลังพูลเลอร์ ส่งผลให้เศษอิฐกระเด็นมาบาดแขนเสื้อพูลเลอร์ขาด แต่ไม่ถึงกับทำให้เลือดตกยางออก เครื่องแบบซ่อมแซมได้ด้วยเข็มกับด้าย เนื้อหนังก็เช่นกัน ต่างจากบาดแผลในใจที่ยากจะรักษาหาย

ที่จริงเขาสามารถฆ่าโรเจอร์สได้ด้วยการยิงศีรษะ แต่ก็ตัดสินใจตกปากกระบอกลงแล้วยิงที่เหนือหัวเข้าข้างขวาแทน หากยิงลำตัวจะเสี่ยงถูกยิงตอบ เพราะอีกฝ่ายยังไม่สิ้นฤทธิ์ แต่การยิงบริเวณหัวเข้าทำให้ทหารแกร่งร้องลั่นเป็นเด็กได้ง่าย ๆ โรเจอร์สทิ้งปืน ทูตลงกองกับพื้น แล้วร้องลั่นพลงกุมขำข้างที่ถูกยิงไว้ทันที นับจากนี้โรเจอร์สอาจต้องใช้ไม้เท้าช่วยเดินไปอีกนาน แต่อย่างน้อยก็มีชีวิตรอด

พูลเลอร์รีบเข้าไปดูอาการโรเจอร์สก่อนเรียกหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน และยื่นมือให้อีกฝ่ายจับเมื่ออาการเจ็บเล่านางจนสุดจะทน หลังจากโรเจอร์สถูกพาตัวไปโรงพยาบาลทหารบก พูลเลอร์ก็กรอกเอกสารกองพะเนินเทินทึก ตอบคำถามอะไรต่อมิอะไรมากมาย แล้วจึงขึ้นเครื่องบินทหารกลับบ้าน

แบบนี้ชายที่ถูกโรเจอร์สยิงตายข้างถนนเพราะเรื่องชื้อขายยาคงได้รับความยุติธรรมบ้าง ขณะเดียวกันครอบครัวของโรเจอร์สในฟิตต์สเบิร์กก็ยังมีลูกชายกับพี่น้องให้ดูแลและเป็นห่วง ส่วนทีมฟิตต์สเบิร์ก สตีลเลอร์สก็มีแฟนคอยเชียร์ครบ แม้บางคนจะเชียร์จากในคุกทหารก็ตาม ที่จริงเรื่องไม่ควรเป็นอย่างนี้แต่มันก็เป็นไปแล้ว พูลเลอร์ชอบจับกุมโดยละม่อมมากกว่าลั่นไกใส่เพื่อนทหารไม่ว่าคนคนนั้นจะเป็นอาชญากรหรือไม่ มันจึงเป็นเรื่องที่ทำให้ได้ยากสำหรับเขา

งานที่ต้องทำในแต่ละวันโหดไม่ใช่เล่น พูลเลอร์คิด

ตอนนั้นเขาขอแค่ได้หลับสักสองสามชั่วโมง ก่อนจะถูกขืนมาทำงานต่อสำหรับเจ้าหน้าที่กองบังคับการสืบสวนสอบสวนกองทัพบกไม่มีคำว่าเลิกงานของเขาส่วนใหญ่มิใช่งานนั่งโต๊ะ เขาต้องไปทุกที่ที่ได้รับคำสั่งให้ไป และบางครั้งก็ต้องใช้กำลังเหมือนที่เพิ่งเกิดในซอยหลังบาร์แห่งนั้น อาชญากรรมไม่มีตารางเวลาเกิดที่แน่นอน ด้วยเหตุนี้เองเขาจึงไม่มีเวลาเข้าออกงานที่แน่นอนตั้งแต่ตอนเป็นทหารหน่วยเรนเจอร์แล้ว เพราะการสู้รบก็ไม่มีตารางเวลาที่แน่นอนเหมือนงานออฟฟิศเช่นกัน

ยังไม่ทันได้หลับตามือถือก็ดัง พูลเลอร์มองหน้าจอลแล้วคำรามออกมาพ้อ พุดให้ชัดกว่านั้นคือทางโรงพยาบาลโทรมาแจ้งเกี่ยวกับพ้อ เขาทิ้งมือถือลงบนเตียงแล้วหลับตา

เอาไว้พ่ungsหรือมะรินค่อยจัดการเรื่องพ้อ แต่ไม่ใช่เดี๋ยวนี เขาอยากนอน

มือถือดังอีกครั้ง โรงพยาบาลอีกนั่นแหละ พูลเลอร์ไม่รับสายและปล่อยให้มันเงียบไปเอง

ไม่นานมันก็ดังขึ้นอีกเป็นครั้งที่สาม

คนพวกนี้คือไม่เลิก

แต่แล้วความคิดบางอย่างก็ผุดขึ้นในหัว หรือว่าพ่อจะ...ไม่หรือก เขาว่า
กันว่าคนหัวแข็งมักตายยาก เผลอ ๆ พ่อจะอายุยืนกว่าลูกชายทั้งสองด้วยซ้ำ
พูลเลอร์ยืนตัวขึ้นแล้วคว้ามือถือมาดู หมายเลขบนจอไม่ใช่หมายเลขของ
โรงพยาบาล

แต่เป็นของตอน ไวท์ผู้บังคับบัญชาของเขา

“ครับ” เขาพูด

“พูลเลอร์ เกิดเรื่องแล้ว คุณน่าจะยังไม่รู้”

พูลเลอร์กะพริบตาถี่ สมองเชื่อมโยงสิ่งที่ผู้บังคับบัญชาพูดกับสายจาก
โรงพยาบาล หรือว่าพ่อตายแล้วจริง ๆ ไม่น่าใช่ ตำนานอย่างเขาไม่ตายง่าย ๆ
แน่ พ่อหนึ่งเหนียวจะตาย

เขาถามด้วยน้ำเสียงแหบพร่า “มีเรื่องอะไรครับ ผมเพิ่งกลับจาก
พอร์ตซิลล์ มันเกี่ยวกับพ่อผมหรือเปล่า”

“ไม่ใช่ พี่ชายคุณต่างหาก” ไวท์ตอบ

“พี่ผมเหรอ”

พี่ชายของเขาอยู่ในเรือนจำทหารที่มีระบบรักษาความปลอดภัยแน่นหนา
ที่สุดในอเมริกา พูลเลอร์พยายามนึกถึงความน่าจะเป็นต่าง ๆ

“เขาบาดเจ็บหรือครับ” ที่จริงมันไม่ใช่คำถามที่สมเหตุสมผลเท่าไร
เพราะไม่เคยเกิดจลาจลในเรือนจำแห่งนั้น แต่ก็อีกนั่นแหละ บ๊อบบี้เคยถูก
ผู้คุมอัดครั้งหนึ่งด้วยเหตุผลที่เจ้าตัวไม่ยอมบอกน้องชาย

“ไม่ มันแย่กว่านั้น”

พูลเลอร์หายใจถี่กระชั้น มันแย่กว่านั้นนั่นหรือ “พี่ผม...ตายแล้วหรือ”

“ไม่ใช่ ดูเหมือนว่าเขาจะหนีออกจากคุก” ไวท์ตอบ

พูลเลอร์สูดหายใจเฮือกขณะพยายามตั้งสติ ไม่มีใครหนีออกจากตึบได้
มันไม่ต่างอะไรจากการขับรถไต่ยอดเขาไปดวงจันทร์เลย “เขาหนีไปได้ยังไง”

“ไม่มีใครรู้”

“ผู้การใช้คำว่าดูเหมือน แปลว่ายังไม่แน่ใจร้อยเปอร์เซ็นต์”

“ผมใช้คำว่าดูเหมือนเพราะทางเรือนจำออกมาอย่างนั้น เกิดเรื่องขึ้นเมื่อคืน ผมคิดว่าถ้าพี่คุณยังอยู่ในอาณาเขตเรือนจำพวกเขาจนหาตัวเจอไปแล้วที่นั่นกว้างก็จริงแต่ไม่ได้กว้างจนหาคนไม่เจอ”

“มีนักโทษรายอื่นหายไปด้วยหรือเปล่า”

“ไม่มี แต่มีอีกเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน”

“มันคืออะไรครับ ผู้การ”

“มีศพที่ระบุตัวตนไม่ได้ อยู่ในในห้องซังของพี่ชายคุณ”

พูลเลอร์ที่กำลังเหนื่อยล้าจับต้นชนปลายไม่ถูก แต่ต่อให้นอนเต็มอ้อมเขาก็กไม่แน่ใจว่าจะเข้าใจสิ่งที่เพิ่งได้ยินมากแค่ไหน

“ศพที่ระบุตัวตนไม่ได้หรือครับ” ึ่งก็หมายความว่าผู้ตายไม่ใช่ นักโทษหรือเจ้าหน้าที่เรือนจำนะสิ”

“ถูกแล้ว”

“พี่ผมหนีไปได้ยังไง”

“พายุทำเครื่องปั่นไฟหลักและเครื่องปั่นไฟสำรองดับ พวกเขาขอกำลังเสริมจากค่ายทหารใกล้ ๆ ให้ไปช่วย และคิดว่าควบคุมสถานการณ์ได้เรียบร้อย จนกระทั่งนับจำนวนนักโทษ พี่ชายคุณหายไปและมีศพโผล่มาหนึ่งศพ ผมได้ยินมาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกองทัพบกแทบหัวใจหยุดเต้นตอนรู้ข่าว” ไวท์บอก

พูลเลอร์ไม่ได้ตั้งใจฟังเท่าไร เพราะมีบางอย่างกวนใจเขา “พ่อผมรู้เรื่องนี้หรือยัง”

“ผมไม่ได้โทรบอกเขา ถ้านั่นคือคำถามของคุณ แต่ไม่แน่ใจว่ามีใครบอกอะไรเขาหรือยัง ผมเองก็เพิ่งรู้เรื่องและรีบโทรมาบอกคุณ”

“แต่ผู้การบอกว่าเกิดเรื่องตั้งแต่เมื่อคืน”

“ใช่ ทางเรือนจำไม่ได้ป่าวประกาศว่านักโทษหายไปหรือกนะ เราได้จากช่องทางอื่น คุณก็รู้จักกองทัพบกดีนี่ พูลเลอร์ ทุกอย่างต้องใช้เวลา ไม่ว่าจะบุกยึดหรือจัดงานแถลงข่าวก็ต้องใช้เวลาทั้งนั้น”

“แปลว่าพ่ออาจจะรู้แล้วก็ได้”

“ใช่”